

7. 1951 ਦਾ ਐਕਟ LXX 10 ਦਸੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ (ਭਾਵ, 9 ਦਸੰਬਰ, 1951 ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ) ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖੁਦ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਕਰਜ਼ਾ 10 ਦਸੰਬਰ, 1951, ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ 'ਕਰਜ਼' ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਨੂੰ 'ਵਿਤਰਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ' ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ।

8. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਖੋਜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਹੋਰ ਦੋ ਬਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬੇਲੋੜਾ, ਸਗੋਂ ਬੇਲੋੜਾ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਿੰਦੂ, ਜੇਕਰ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

9. ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਜੀ.ਡੀ.

ਖੋਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ.

ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ-, ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ.

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਡੀ. ਫਲਸੌ ਅਤੇ ਜੀ. ਐਲ. ਚੌਪੜਾ, ਜੇ.ਜੇ. ਅੱਗੇ

ਚੰਦੋ ਦੇਵੀ-ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਕਮੇਟੀ, ਦਿੱਲੀ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਨੰ. 1954 ਦੀ 107-ਡੀ

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ-ਕਲਾਜ਼ X-ਆਰਡਰ XXII, ਨਿਯਮ 9, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀ ਫੈਸਲਾ-ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ-ਕੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਛੋਟ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ 'ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ' ਤੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ' ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਵਿੱਚ ਮੰਨੇ ਗਏ 'ਨਿਰਣੇ' ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ (ਸੈਕਸ਼ਨ 104 ਅਤੇ ਆਰਡਰ XLIII, ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

*ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਜੱਜਮੈਂਟ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਸਿਵਲ ਵਿਵਿਧ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ।
1950 ਦੇ ਆਰ.ਐਸ.ਏ. 803 ਵਿਚ 30 ਨਵੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ 1954 ਦਾ ਨੰਬਰ 520-ਡੀ.*

ਪੀ.ਸੀ.ਖੰਨਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਬਿਸ਼ੰਬਰ ਦਿਆਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇਸ਼ਵ ਦਿਆਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ

ਨਿਰਣਾ

ਚੋਪੜਾ, ਜੇ. ਚੋਪੜਾ, ਜੇ.-ਇਹ ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

2. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਹਨ: 6 ਜੁਲਾਈ, 1946 ਨੂੰ ਐਮਐਸਟੀ. ਇੰਦਰ ਦੇਵੀ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦੀ ਜੋ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ 16 ਜੂਨ, 1950 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 15 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਐਮ ਐਸਟੀ. ਇੰਦਰ ਦੇਵੀ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਇਕਲੌਤੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ 31 ਦਸੰਬਰ, 1951। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਅਰਥਾਤ, 15 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਰਡਰ XXII, ਨਿਯਮ 9, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੰਦੋ ਦੇਵੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਧੀ, ਉਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ।

ਚੰਦੋ ਦੇਵੀ ਵੱਲੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰ ਦੇਵੀ, ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 3 ਜਨਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇੰਦਰ ਦੇਵੀ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਫਰਵਰੀ, 1952 ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਹ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਉਸ ਤੋਂ ਸਾਕਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਿਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਇੰਦਰ ਦੇਵੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਉਂਸਿਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਕਾਇਆ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ, ਅਪੀਲਾਂ ਜਾਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਸੀ। 30 ਨਵੰਬਰ, 1954 ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਛੋਟ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੰਦੋ ਦੇਵੀ ਦੁਆਰਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

3. ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਿ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਨਿਰਣੇ' ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। *ਮਾਰੀਆ ਫਲੈਵੀਆਨਾ ਅਲਮੇਡਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮਚੰਦਰ ਸੰਤੁਰਨ ਅਸਾਵਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)*, ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਉੱਥੇ, ਬੀਓਮਾਉਂਟ, ਸੀ.ਜੇ. (ਜਿਸ ਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬੀ. ਜੇ. ਵਾਡੀਆ, ਜੇ., ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ) ਨੇ ਕਲਾਸੀਕਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ 'ਜੱਜਮੈਂਟ' ਸ਼ਬਦ *ਜੱਸਟਿਸ ਆਫ਼ ਦ ਪੀਸ ਫਾਰ ਕਲਕੱਟ ਬਨਾਮ ਓਰੀਐਂਟਲ ਗੈਸ*

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1938 ਬੰਬ 408

ਕੋ.(1) ਵਿੱਚ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਵਾਲ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ

"ਇੱਕ ਅਬੇਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਰਡਰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੋਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਕਸੂਰ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਛੋਟ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਲਈ।"

ਸ਼ਰਤ ਚੰਦਰ ਸਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਮਾਈਹਰ ਸਟੋਨ ਲਾਈਮ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ (2) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਕਿਸ਼ੋਰ ਖੰਨਾ ਬਨਾਮ ਕਿਰਨ ਸ਼ਸੀ ਦਾਸੀ (3)¹ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਆਰਡਰ IX, ਨਿਯਮ 9, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼, ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਜਜਮੈਂਟ' ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਰਡਰ IX, ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਆਰਡਰ XXII, ਰੁਲ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 49 ਕੈਲ. 616

(2) (1872) 8 ਬੋਗ ਐਲ.ਆਰ.433

(3) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 49 ਕੈਲ. 62

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਜਿਸਦਾ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਇੱਕ 'ਜਜਮੈਂਟ' ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

4. ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਮਿਰਜ਼ਾ ਮੁਹੰਮਦ ਅਕਬਰ (1) ਵਿੱਚ ਬੇਨੇਟ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਵਾਲੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਜਜਮੈਂਟ' ਨੂੰ, ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਪੇਟੈਂਟ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਮਿਸਟਰ ਪੀ.ਸੀ. ਖੰਨਾ ਨੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ 'ਜਜਮੈਂਟ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਅਪੀਲ [ਗੋਕਲ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਸੰਵਲ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਰਾਹੀਂ], ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲੇ ਮੁਢਲੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ।

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਮੁਢਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ [ਫ਼ਰਮ ਬਦਰੀ ਦਾਸ ਜਾਨਕੀ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਮਾਥਨੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਅਤੇ ਸ਼ਿਬਾ ਮੱਲ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰੂਪ ਨਰਾਇਣ (4)] ਦੇ ਅਪੀਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਘੇਰਾ ਅਤੇ ਆਕਰਸ਼ਕ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ 'ਜਜਮੈਂਟ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ 'ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਨਿਰਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(1) ਏ. ਆਈ.ਆਰ. 1930 ਆਲ. 185

(2) ਏ. ਆਈ.ਆਰ. 1920 ਲੋਹ.326

(3) ਏ. ਆਈ.ਆਰ. 1920 ਲੋਹ.185

(4) ਏ. ਆਈ.ਆਰ. 1920 ਲੋਹ.904

ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀ ਹੈ-, ਭਾਵੇਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ-ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਟੀਰੀਅਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਵਿਵਾਦ' ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਛੋਟ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ 'ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ' ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜੁਧੀਆ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇਮਾਮ-ਉਦ-ਦੀਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਤੱਥ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਸਨ। ਉੱਥੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਛੋਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਇਸ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਛੋਟ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ 'ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ' ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ 'ਗਲਤੀ, ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮਤਾ' ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 105 (1), ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ। ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ' ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ 'ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ' ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

6. ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ। ਆਰਡਰ XLIII, ਨਿਯਮ 1, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ,

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1923 ਲਾਹ, 230

ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਛੋਟ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ XXII ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠ ਬੋਲੇਗੀ। ਧਾਰਾ 104 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਚ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ।

7. ਅਸਰਮਤੀ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਕੁਮਾਰ ਰੁਪਿੰਦਰ ਦੇਬ ਰਾਏਕੋਟ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇੱਕ 'ਨਿਰਣਾ' ਨਹੀਂ ਸੀ? ਧਾਰਾ 15 ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਕਮ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ, ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਲਈ ਹੁਕਮ ਨੂੰ 'ਮਾਣ' ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ 'ਜਜਮੈਂਟ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਮਤਭੇਦ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 'ਨਿਰਣਾ' ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

8. ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਮੰਨ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

